

Macht en gezag

Het specifieke kenmerk van macht is, dat men anderen zijn wil kan opleggen, zodat zij iets doen, wat hun opgedragen wordt. Dat gebeurt meestal door iets te zeggen (dus verbaal). Etymologisch komt het woord “gezag” van “zeggen”, het gezeg, de kracht van het gesprokene. Macht komt van “kracht”, sterkte. Traditioneel wordt macht opgevat als iets dat zich vooral op politiek vlak afspeelt. Dat is onjuist. Macht kan overal worden uitgeoefend. Bij het uitoefenen van macht behoren meestal machtsmiddelen. Macht is echter relatief, betrekkelijk, bijvoorbeeld de bankinstelling. De bank zou met al haar geld geen macht hebben wanneer alle klanten hun geld zouden opeisen en hun rekening zouden opheffen. Macht dient beschouwd te worden als mogelijkheid om te gebruiken, afkomstig van personen of groepen. Onpersoonlijke macht bestaat niet. Toch is bijvoorbeeld het “Bevoegd Gezag” of het “O.M” een soort onpersoonlijke macht, waarbij niemand verantwoordelijkheid op zich neemt. Vandaar dat er dan ook veel misbruik gemaakt wordt van macht. Vanwege het misbruik staat macht dikwijls in een kwaad daglicht. Macht kan corrumperen, dat wil zeggen corrupt worden, dus bederven, vooral als macht absoluut wordt. Toch moeten we ervan uit gaan dat macht niet bij voorbaat goed of slecht is. Juist de bevoegdheid, het doel en de manier hoe macht wordt aangewend bepalen of de machtsuitoefening goed of slecht is. Bij een goede (integere) machtsuitoefening volgt veelal als vanzelf dat de machthebber gezag verkrijgt. Desondanks is gezag niet iets dat alleen door machtshebbers wordt verkregen. Gezag is autoriteit, wat iemand zelfs kan hebben die weinig of geen macht heeft.

Wat bepaalt een goede machtsuitoefening? Het zijn de normen en waarden (waarover men het vandaag de dag zo druk heeft). Gezag is het morele overwicht op het doen en denken van anderen, gebaseerd op respect voor de gezagdrager. Gezag moet aan zekere voorwaarden voldoen, anders verspeelt men het. Het omgaan met macht en gezag is een geestelijke strijd om het goede, tégen het kwade, dat er immers vlak bij ligt. Elk is persoonlijk verantwoordelijk. Men kan zich niet verschuilen achter het “bevel is bevel”. Een beul kan weigeren een onschuldige te doden, zoals de soldaten van Saul weigerden om Abimelech en de priesters te doden. Een groep Israëliische piloten (27) weigerden onlangs nog langer aanvallen uit te voeren op Palestijnen. Zie RD 26-9-2003. Premier Sharon noemde het protest van de piloten een “ernstige zaak”.

Gezag in het Grieks is exousia, dat wijst op het vermogen om (met bevoegdheid) handelend op te treden. Mensen danken hun macht aan Elohim (=onbeperkt), of aan andere mensen (=beperkt). Mattheus 28:18, Johannes 10:18. 12 *Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; 13 Welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn.*

Exousia is hier een recht dat aan Elohim's kinderen is gegeven, zie tevens Openbaring 22:14. Ousia is bezit, wezen, persoonlijkheid. Ook satan heeft macht (=beperkt). Zijn macht zal hem weer worden ontnomen. Macht in het Grieks is dunamis. (hiervan is het woordje dynamiet, een springstof afgeleid)

Gezag is wettig recht om te regeren.

Macht is de kracht om dit recht desnoods af te dwingen.

Menselijk gezag heeft te allen tijd beperkingen, zie Handelingen 5:29. Gezag is gekoppeld aan onderwerping en vraagt erkenning. Ook wordt macht wel omschreven als zijnde het vermogen om te organiseren. Macht brengt in beweging. Goed gebruik van macht bevordert welzijn, als het maar overeenkomt met de natuurwetten. Als er zonder wijs beleid macht wordt uitgeoefend, ontstaat chaos. Zuivere kennis heeft in zekere zin een organiserend vermogen, wat nodig is om macht uit te kunnen oefenen. De basis van orde in ons hele universum is .... zuivere kennis.

Een volk besturen wil zeggen dat het volk als volk in beweging is, haar eigen weg zoekt te gaan, maar daarin bijgestuurd wordt door gezagdragers. Wanneer een volk getiranniseerd wordt, wordt het in een soort dwangpositie geplaatst, waarin de vrije bevoegdheid van het volk wordt beknot. Dat hoeft geen nadeel te zijn.

De huidige machts-elite bestaat voornamelijk uit Illuminaten (mensen die menen verlicht te zijn en door de goden bestemd om over anderen te regeren). Zij stammen veelal af van de Merovingers (Black Nobility). De bevolkingen hebben de eeuwen door steeds geprobeerd zich van deze machthebbers te ontdoen, maar zij zijn als bloedzuigers vastgehecht aan het leven der volkeren. Het is de volkeren nog steeds niet gelukt zich van hun eeuwenlange machts-elite te ontdoen. Deze machthebbers schrijven wetten voor die door een ieder moeten worden opgevolgd, daar deze hun wetten het algemeen welzijn zouden bevorderen. De volkeren zelf hebben meestal gezocht naar vrede en rust en doen dat nog. Daarvan maken de machthebbers juist misbruik om de volkeren onder zich te knechten in een

soort gewapende vrede. De bemoeizucht van de machthebbers is over het algemeen grenzenloos, brutaal en opdringerig. Ook in ons land is in het verleden een felle strijd gestreden tegen de bemoeizucht van de staat. Denk aan de tijd van de Dordtse Synode 1618/1619, waar zelfs de Bijbel onder Staatstoezicht werd vertaald en uitgegeven als zijnde de “**Staten-Bijbel**”.

Kerk en macht

Zodra de kerk in een georganiseerd instituut veranderde, werd de machtsfactor ingevoerd. Daaraan verbonden zien wij de religieuze onverdraagzaamheid. Afval van de kerk werd later zelfs met de dood gestraft, zowel bij Rome (Inquisitie) als bij de Reformatie (ketterverbranding, Servet). In onze eeuw heeft de kerk haar dominerende rol grotendeels verloren, gezien nog slechts een gering deel van de bevolking een kerk bezoekt. Evenwel geloven veel onkerkelijken in een Hogere Macht. Enkele eeuwen terug werd het loslaten van de kerk nog gezien als een stoornis en karakterfout, hetwelk desgewenst met geweld bestreden mocht worden. Momenteel proberen de kerken met allerlei liturgische vernieuwingen bezoekers aan te trekken, door een vorm van entertainment te brengen voor de religieuze consumenten.

Veel vertoon van de macht der geestelijken wordt gezien in de kerken. De gebouwen vormen al een vertoning van macht. Jesjoea dacht daar anders over. De dienende functie welke Hij steeds innam strekte als voorbeeld. In de wereld was het net andersom, daar laten machtigen zich dienen. Mattheus 20:25 *En als Jezus hen tot Zich geroepen had, zeide Hij: Gij weet, dat de oversten der volken heerschappij voeren over hen, en de groten gebruiken macht over hen.*

26 *Doch alzo zal het onder u niet zijn; maar zo wie onder u zal willen groot worden, die zij uw dienaar;*

27 *En zo wie onder u zal willen de eerste zijn, die zij uw dienstknecht.*

28 *Gelijk de Zoon des mensen niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een rantsoen voor velen.*

Religieus machtsmisbruik

Volker en Martina Kessler schreven een boek: “Macht in de Gemeente”. Daarin staat te lezen hoe ouderlingen, oudsten en predikanten en leidinggevendenden hun macht weten te misbruiken. Zulk misbruik komt volgens psycholoog Kees Roest uit Woudenberg nog steeds voor, ook in onze tijd. Voorgangers matigen zich gezag aan, alsof zij de stem van God zijn. Wee, wie hier tegenin durft gaan. Doe daarbij de veel gebezigde

uitdrukking: “Alleen bij ons is de zuivere leer nog, en wie ons verlaat is een afvallige”. Kerkelijk-religieus machtsmisbruik doet zich over de gehele linie van godsdiensten voor, vooral onder ambtsdragers, die met het aan hun gegeven gezag niet weten om te gaan. Zij oefenen tirannieke macht uit. Machtsfiguren weten veelal op het schuldgevoel van hun slachtoffers in te werken. Van de preekstoel maakt men een steekstoel, daar de hoorders niets mogen terugzeggen. Er is eenrichtingsverkeer.

Overheid en macht

Wij leven in een a-moreel universum, waar strijd wordt gevoerd tussen goede en kwade machten. De aarde is het werkterrein van de satan, de boze machthebber. De geestenwereld is de sfeer waar de morele waarden liggen, niet van deze aarde en van déze aion (tijdvak). Sommige christenen zijn dan ook tegen elke politieke activiteit, tegen militarisme en tegen het betalen van belastingen. Machtsmisbruik en andere zonden van de overheidsdienaren tellen zeer zwaar bij Jahweh. Zie wat Johannes de Doper zei in Lucas 3:10 *En de scharen vraagden hem, zeggende: Wat zullen wij dan doen?*

11 *En hij, antwoordende, zeide tot hen: Die twee rokken heeft, dele hem mede, die geen heeft; en die spijsze heeft, doe desgelijks.*

12 *En er kwamen ook tollenaars om gedoopt te worden, en zeiden tot hem: Meester! wat zullen wij doen?*

13 *En hij zeide tot hen: Eist niet meer, dan hetgeen u gezet is.*

14 *En hem vraagden ook de krijgslieden, zeggende: En wij, wat zullen wij doen? En hij zeide tot hen: Doet niemand overlast, en ontvreemdt niemand het zijne met bedrog, en laat u vergenoegen met uw bezoldigingen*

Moeten wij volgens Romeinen 13 alle overheden te allen tijde gehoorzamen (het grondwoord wijt op “een zich onderwerpen aan”. Dat wijst meer op het erkennen van de regelgeving, de ethische zijde, en niet de morele zijde), ongeacht of ze slecht dan wel goed zijn? Heeft Paulus niet te veel op gehad met de Romeinse machten? Heeft een slechte overheid ook haar macht van Boven ontvangen? Het antwoord is simpel. Men mag alleen een goede overheid gehoorzaam zijn, zo lang als de Geest der Waarheid in zulk een overheid aanwezig is. Wanneer dat niet meer het geval is, dient men zich van zo’n overheid te distantieren. Er wordt van ons toch ook niet verlangd dat wij de duivelen onderdanig moeten zijn. Daarom dienen wij de geest van de overheid te beproeven.

Als voorbeeld het optreden van de Overheid tijdens de Vogelpest dit jaar. Wij weten dat de zogenaamde “ophokplicht” een gevolg is van het middeleeuwse denken, n.l. dat gevangenen en delinquenten of dissidenten tot inkeer zouden komen na lange opsluiting. Het ophokken van huisdieren -in dit geval vogelsoorten- zou het verspreiden van het vogelpestvirus tegengaan. Zulk een utopie leefde in de gedachtenwereld van onze machthebbers. Dat dit ver bezijden de werkelijkheid is, deerde hen niet. Het virus bleek de betreffende ambtenaren steeds te slim af te zijn. Noch het ophokken, noch het massaal preventief afslachten van gezonde dieren en of reeds besmette dieren had enig resultaat. De minister erkende nog wel dat hij achter het virus aanholde. Intussen is het kwaad geschied en zijn miljoenen gezonde dieren afgemaakt. Hierdoor zijn diverse bedrijven in grote problemen geraakt. Chaos, dat is de optie die men waarschijnlijk beoogde, want uit de chaos wil men een nieuwe orde scheppen. Ordo Ab Chao, dat is de lijfspreuk der Illuminaten. Wilde vogelsoorten liet men ongemoeid, die in feite de grootste bron vormden van de vogelpest. Maar ja, met de wilde vogels massaal te doden bereik je geen chaos. Wij hebben dus duidelijk te maken met een Overheid waarin de kwade geesten overheersen. Onze Overheid is loopjongen van de E.U.-elite. Wat dat voor elite is kunt U lezen op de volgende site:

<http://www.davidicke.com/icke/index1c.html>

Te lezen is een artikel met uitspraken van de Italiaanse minister van Informatie Umberto Bossi. Bossi noemt de EU-elite “slechte varkens”. *“Zij willen het christendom in Europa om zeep helpen, door paedofilie zo gemakkelijk mogelijk te maken. We komen steeds dichterbij dictatuur, deportatie, terreus, wat leidt tot een Stalinistisch regiem wat door 25 mensen geleid wordt. Italiaanse burgers zullen straks door Turkse rechters geoordeeld worden. Berlusconi moet zich momenteel verantwoorden tegenover een Spaanse rechter! De Euro is een totale flop, de inflatie erdoor ontstaan kost de burgers een vermogen”*, aldus Bossi.

Geld en macht

Het wezen van geld was, dat het als ruilmiddel gold. Nadat men in 1976 definitief de dollar t.o.z.v. de wisselkoersen loskoppelde werd het geld als ruilmiddel tot koopwaar. Sindsdien is geld algeheel het onderwerp van speculatie. Hierdoor nam de macht van het geld toe, alsook de macht van de geldmarkt. Alle dingen worden sindsdien in geldwaarde uitgedrukt. Op deze manier is geld één van de sterkste machten van onze tijd geworden.

Het wezen van het geld is er echter wél door aangetast en staat nagenoeg los van het ruilmiddel. Van macht en geld hebben ondernemers, speculanten en aandeelhouders machtsmiddelen gemaakt. Zodoende is er een gigantische handel ontstaan in geld. Geld is lucht, is in feite onwezenlijk, bedrog. Er zal dan ook een geheel nieuw systeem worden ingevoerd tijdens het Messiaanse Vrederijk, een systeem dat berust op welzijn en eerlijkheid.

Demonen en macht

Algemeen wordt gedacht dat demonen zouden behoren tot de gevallen engelen, tot de satan. Dat staat echter niet in de Bijbel te lezen. Deze gedachte is ontstaan doordat de Staten Vertaling het woord demon vertaald heeft met “duivel”. Bij duivel denken wij automatisch aan een persoonlijke satan, dus aan gevallen engelen. Dat is niet altijd juist. Het woordje “satan” betekent zoveel als “tegenstander”. Jesjoea noemde Petrus ook eens een satanas, tegenstander. Ook de NBG-vertaling slaat de plank mis, door demonen te vertalen met “boze geesten”. Het grondwoord voor boze geesten is iets geheel anders, zie Lucas 8:2. Zie Strongs: *poneros pneuma*, wat zoveel betekent als “kwade dingen”.

Demon heeft in het Grieks de betekenis van: één van de vele goden, Handelingen 17:18, daar heeft men het woordje demon echter wel vertaald met “goden”. Demonen zijn gewoon de goden der volkeren, zie 1Cor. 10:20-22. In Psalm 96:5 staat dat alle goden der volkeren demonen zijn, waar het Hebreeuwse *elilim* zoveel betekent als “niets-nutten”. Ze hebben geen gezag, noch enige macht. Een afgod is immers niets, 1Cor. 8:4. Allerlei dieren of hemellichamen kunnen tot afgoden worden, zelfs houten of stenen beelden, alsmede geld (*mammon*). Paulus waarschuwde tegen “leringen van demonen”, zie 1Timotheus 4:1-2. Zulk soort leringen vinden we helaas volop in het christendom. De Schrift leert niet dat demonen behoren tot de gevallen engelen. Het waren juist de Schriftgeleerden die stelden dat onze Heiland Beëlzebul, de overste der duivelen was. Bezeten of bezet zijn door demonen kan dan ook niet, want ze zijn niets. Men kan wel gedemoniseerd zijn of worden. Achter demonen kunnen wel boze geesten schuilgaan, die tiranniseren en hun macht uitoefenen. Demonen kunnen uitgeworpen en bestraft worden, dat wil zeggen, de boze geesten achter de demonen kunnen aangepakt worden in de naam van Jesjoea.

Volgens de Islam bestaan er drie geschapen entiteiten: Engelen, wezens (Jinns) en mensen. Engelen zijn geschapen uit Licht, Jinns uit vuur, mensen uit klei, aldus de Islam. De Jinns zijn vóór de mensen geschapen en leven in een andere dimensie, in een wereld van anti-materie. Zij kunnen zich als “buitenaardsen” manifesteren in een fysieke verschijning, met of in UFO’s. Een deel van deze Jinns zijn duivels of demonen geworden. De goede Jinns zijn tot de bescherming van mensen. Volgens de Koran is Iblis (Lucifer) de leider van de Jinns. Jinns zouden mensengedaanten kunnen aannemen, maar ook dierengedaanten, als monsters. Het zijn notoire leugenaars, misleiders. Ze zijn verslaafd aan het kidnappen van mensen en aan seksueel misbruik, als incubi en succubi. Alle moslims erkennen het bestaan van Jinns, die grote telepathische krachten zouden bezitten. Het komt erop neer dat er door de boze geesten misbruik wordt gemaakt van macht en gezag.

Machtsmisbruik

Vanaf oude tijden hebben wetgevers ingezien dat een samenleving bepaalde mensen nodig heeft die zich zo onafhankelijk mogelijk kunnen opstellen. Dat waren in Israël de Levieten, die de Wet bewaakten. De realiteit leert dat er onafhankelijke mensen en of instituten nodig zijn om de Wet te respecteren, gezien het overgrote deel der mensen de wet aan hun laars lappen. De wet was in veel oude culturen meestal in handen van de priesterkaste. In onze moderne samenleving bestaat er niet zoiets als een onafhankelijke kaste van geleerde mensen. Vooral wordt gekeken naar het economische nut, en ook naar de binding aan religieuze systemen. De geestelijken zouden de bewaarders der wet zijn, behoeders van het geestelijk leven der mensen. Zij nemen echter een schijnpositie in, daar altijd weer blijkt dat onafhankelijk denken voor

Bush bidt elke dag, en toch heeft hij niemand nodig. Gij zult niet doden. Hoeveel Irakezen en Afghanen zijn reeds gedood? Meer dan 10.000

hen een doodzonde is. Ook politici zijn gebonden. De joodse hoogleraar internationaal recht Jeremy Rabkin bestrijdt vandaag de dag de komst van een Internationaal Strafhof in Den Haag, alleen omdat Israël en Amerika dan voor hun eigen wandaden zouden kunnen worden veroordeeld! Zoiets is toch absurd, dat een hoogleraar internationaal recht een onafhankelijk strafhof wil weigeren! Niemand mag volgens Rabkin de joden en Amerikanen onderwerpen aan een moreel beoordelingsproces. De joden en Amerikanen zouden bijvoorbeeld goed zijn en mogen nooit worden aangeklaagd. Zij zijn altijd de onschuldigen en de anderen zijn de barbaren. Rabkin ziet de Europeanen dan ook niet als zijn bondgenoten. “Jullie behoren niet eens tot de beschaafde wereld”, zie Volkskrant 13-7-2002.

De zionistische joden en Amerikanen staan alzo boven de wet, wat in feite wetteloosheid betekent. De USA heeft het monopolie op geweld en is alzo het Pax Americana. Zij mogen eigen machtsmiddelen inzetten om zogenaamd de internationale rechtsorde te handhaven, en om de zedelijke standaard te bewaren. De VS passeerde inzake de oorlog tegen Irak de Veiligheidsraad van de VN en nam zelf het heft in handen. Is er dan nog wel sprake van rechtsorde en machtsordening? Nee toch.

De Illuminati die achter de schermen de VS en alle wereldleiders besturen, hebben zichzelf goddelijke macht toegekend. Zij geven voor te regeren bij de gratie Gods, welke hun god Bafomet is. De macht die de VS uitoefent heeft ze zichzelf toegedacht, wat corrupt en onmenselijk is. Macht is alzo verworven tot het kwaad in zichzelf. Macht dient op deze wijze alleen hun eigenbelangen, o.a. olie en drugshandel.

In ons land verwijt de bekende professor Henri Beunders de mediaspecialisten en parlementariërs machtsmisbruik. De pers zou verantwoording af moeten leggen voor wat ze beweert. Beunders waarschuwt voor Amerikanisering van het nieuws. De media noemt hij “de nieuwe goden van deze tijd”. De ongecontroleerde macht van de media dient aan banden te worden gelegd. De media zijn de machthebbers in dit land, aldus Beunders. Dr. ir. J.v.d. Graaf schrijft in het Reformatorisch Dagblad 25-10-03 in dezelfde geest over de media, dat de media de mensen kunnen maken en breken. En dat de media vandaag meer dan ooit de publieke opinie vormt (of misvormt).

Luther en de overheid

Luther volgde de tweerijken-leer van Augustinus, dat er een Koninkrijk Gods bestond en daarnaast de wereldlijke rijken. Als onderdanen van wereldlijke rijken mag men zich volgens Luther niet verzetten tegen staatsgezag. Juist in Duitsland -waar Luther grote invloed had- voelden overheden zich gestreeld door Luthers uitspraken. Zij meenden dat zij zich van alles en nog wat konden veroorloven. Aanvankelijk noemde Luther de Boerenoorlog van 1524 tot 1525 een “volkomen rechtvaardige verzetsstrijd” van de boeren tegen de overheden, die het volk genadeloos uitzogen. Daarna ontwikkelde Luther zijn tweerijken-leer en solidariseerde zich met de overheden. In zijn boekje: “Tegen het roofzuchtige en moordlustige boerenvolk”, schrijft hij o.a. het volgende: “*Daarom moet, in het openbaar of achter gesloten deuren, elke opstandeling worden doodgeslagen, gewurgd of doodgestoken, waarbij men moge gedenken dat er niets vernietigenders, schadelijkers en duivelser is als een oproerling, opdat hij als een dolle hond om het leven wordt gebracht*”. Dit was verraad van Luther aan de boeren! Vandaar dat het Lutheranisme géén boerengodsdienst is geworden, maar een godsdienst van overheden en middenstanders.

Recht van verzet

(Zie tevens onze brochure no.226.) De opstand in de 16e eeuw heeft ertoe bijgedragen de grondslag te leggen voor ons huidige volksbestaan. Marnix van St. Aldegonde heeft aan deze opstand deelgenomen, met als leider prins Willem van Oranje. Nederland bestond in die tijd uit een aantal (ongeveer 17) op zichzelf staande gewesten, zónder een hechte eenheid. In 1555 op 15 oktober deed Karel V afstand van de troon en gaf de 17 gewesten der Nederlanden aan zijn zoon Philips II. Die vertrouwde de Nederlanden toe aan landvoogden, aan Margaretha van Parma, en later aan Alva. Alva werd in Nederland gezien als Amelek, dus een Edomiet, Genesis 36:40. In 1566 werd aan Parma een smeekschrift aangeboden te Brussel. Onder alle standen der bevolking heerste ongenoegen over de toenmalige situatie. Men kon het niet langer goedkeuren dat vorsten over het geweten van hun onderdanen wilden heersen en hun vrijheid van geloof en godsdienst wilden ontnemen. Guido de Brès had een geloofsbelijdenis opgesteld, waar in artikel 36 te lezen stond, dat ieder verplicht is zich aan de overheden te onderwerpen.

Het verzet achtte men geoorloofd, zie uit een in 1579 verschenen geschrift: “*D’eenich middel om de quade Princen en heure stadthouders te breydelen, is dat het lant de wapenen in de handt hebbe, ende dient alsdan den eedt, die men den Princen afneemt te dien eynde, om dat men te beter weeten soude, wanneer men de wapenen tegen hen behoort te nemen; dats te weeten, als zij oft heure stadthouders contrarie heuren eedt de landen regeeren met cracht ende ghewelt*”.

Daarna ontstond het Plakkaat van Verlatinghe, om tegen een bestaand regime daadwerkelijk verzet te plegen. Door overheden werd tiranniek omgegaan, wat blijkt uit een brief van Niclas de Hemes uit 27-2-1566, waarin staat dat er krachtig opgetreden dient te worden tegen de meedogenloze hardnekkigheid van deze hongerige wolven. “*Zij houden niet op met brandstapels, onthoofdingen en verbanningen en hun dolle woede botvieren*”. In die dagen werden hagenpreken gehouden omdat er geen vrijheid van godsdienst was. Men was daarbij gewapend om zich te kunnen verdedigen..

Over gehoorzaamheid, volgens de kerk van Valenciennes 15-1-1567: schreef prof.dr. D. Nauta een lezenswaardig artikel: “Aard en opstand in de Nederlanden der zestiende eeuw”

Uiteindelijk kostte het verzet in Valenciennes aan Le Grange en De Brès het leven, nadat zij in prins Willem van Oranje zwaar teleurgesteld waren. De Brès sprak over prins Willem als over een snoodaard en rampzalige, die hen misleid had en daarvoor door God gestraft zou worden, omdat hij hen zo lange tijd in de valse verwachting van hulp had gelaten, maar zich had terug getrokken.

Macht en corruptie

Macht corrumpeert soms en recht is soms blootgesteld aan corruptie. Omkoping is al zo oud als de mensheid bestaat. Mensen willen iets bereiken door bij anderen in de gunst te komen door middel van een geschenk of gift. Dat wordt ook wel “vriendjes-politiek” genoemd. Het is elkaar bevoordelen, zoals bijvoorbeeld advocaten die rechters als vrienden hebben. Ook promoties binnen overheidsinstanties, waar men een “kruiwagen” nodig heeft om erin te rollen. Een typisch voorbeeld van machtsmisbruik is, dat men bezwaar tegen iets moet maken bij dezelfde instantie die iets heeft opgelegd. Subsidies worden soms toegekend door mensen die gelijk als inspecteurs dienen.

Naar het toeschijnt beoogt de rechterlijke- en uitvoerende macht veelal niet het welzijn van de burger(s), maar dient zij andere doelen. Ook de ambtenarij met het verlenen van vergunningen en uitkeringen is er één van arrogantie. Niemand die zich met bewogenheid om een arme sukkelaar bekommert, of om een bedelaar inzet. Als bewijs voor deze stelling dient, dat er géén instantie of orgaan bestaat welke tot taak heeft om de problemen van de individuen op te lossen, wie dat ook moge zijn. Er zijn wel pogingen in die richting ondernomen, maar het is nog niet definitief tot stand gekomen. Er is wel maatschappelijk werk, en de Sociale Diensten proberen schulden van mensen te saneren, maar een krachtig orgaan om de individuen ter zijde te staan is er nog niet. Ook de Nationale Ombudsman (vrouw) is geen figuur die met macht kan optreden, maar slechts een adviserende rol inneemt.

Alle kleine en grote beschavingen waren statisch ingericht en schoten in één opzicht tekort: Zij misbruikten hun macht en legden de mensen beperkingen op die de vrije ontplooiing onmogelijk maakte. Tijdens de Middeleeuwen verliep de weg tot zelfontplooiing uitsluitend via de kerk. Wanneer men boven aan de top van de ladder was aangekomen, was daar verder niets over dan een soort godsbeeld dat hen zei: “Tot hiertoe en niet verder. Gij moogt niets meer vragen”.

Ook de grote geest Erasmus was als weeskind aangewezen op de kerkelijke weg, om iets te bereiken in zijn leven. In de kerk kwam Erasmus steeds voor gesloten deuren te staan. Pas toen hij de klassieken begon te lezen, ontdekte hij de eerste lichtstralen van de hogere kennis. Kennis is macht. Dat werd door de clerus en politici gezien als een bedreiging voor hun bestaan. Vandaar dat mannen als Johannes Huss, Erasmus, Thomas More, Karlstadt, Servet en anderen monddood en soms ook werkelijk dood werden gemaakt. Het conflict tussen de intellectuelen en de burgerlijke autoriteiten is zo oud als de mensheid. Als voorbeeld is te zien hoe de overheid in de dagen van Jesjoea de godsdienst gebruikte als werktuig om de Heiland uit de weg te ruimen. Zij zagen in Hem het gevaar van een intellectueel die het volk bewustwording bijbracht. De wereldleiders komen steeds weer voor de keus te staan hoe om te gaan met intellectuelen en wetenschappers die over de bron van kennis (=macht) beschikken, waarop zij als politici en heersende klasse zo jaloers zijn. Kennis moet er zijn en komen voor héél het volk, niet slechts voor enkele machthebbers en leiders.

Het volk heeft het recht te weten hoe alles werkt, waarom dit en of dat zo is, etc. Internet kan bijdragen tot bewustwording, vermeerdering van kennis. We staan dan ook voor de grote uitdaging en staan op de drempel van een nieuw tijdperk. Dat wij helaas Internet en andere bronnen van kennis niet goed weten aan te wenden, is ons ongeluk. De Westerse beschaving is duidelijk op terugtocht. Het blijkt steeds weer dat het surrogaat wordt gestimuleerd en gesubsidieerd, en dat de échte ontwikkeling of vooruitgang wordt beknot. Dat typeert de leegheid en geestelijke armoede van onze eeuw. Wanneer wij zien naar de geweldige bouwwerken uit de tijd van de Middeleeuwen, de kathedralen die voor de boven ons tronende metafysische godheid werden gebouwd, gaat het ons duizelen. In onze hightech-eeuw kunnen wij niet meer zulke bouwwerken tot stand brengen. Onze goden zijn verhuisd vanuit deze schitterende statische kunstwerken, naar de meer dynamische voortbrengselen van onze tijd, de automobiel, de computer en andere instrumenten. Wij kunnen schitterende auto's bouwen, waarin wij onszelf god wanen. Wij kunnen ruimtevoertuigen bouwen waarmee wij ons tussen de sterren nestelen.

Het grote verval is reeds door Daniël voorgezegd: Mene, mene, tekell, Upharsin. Dit zijn namen van speciale gewichten.

Mene is een mine, een telstuk; tekell is een sikkell, een weegstuk; perez is een halve mine, een deelstuk; upharsin betekent twee deelstukken, twee halve sikkels.

Deze namen stonden echter niet voluit op de wand geschreven, maar afgekort, zoals wij ook wel woorden afkortten.

Op de wand stonden vier Aramese/Hebreeuwse letters, n.l. de M, de T en tweemaal de P.

Het was Elohim's geheimschrift in menselijke letters. Het gaat hier dus om drie stukken: het telstuk, het weegstuk en het deelstuk.

De dagen van koning Darius waren geteld, gewogen en te licht bevonden; het rijk verdeeld, en aan anderen gegeven. De wereldgeschiedenis verloopt alzo in vijf perioden, eerst goud, dan zilver, dan koper, dan ijzer, en tenslotte ijzer met leem.

Je vraagt je dan af: Wat zal er overeind blijven van ál het onze? IJzer en leem (oorlogstuig en chips van silicium/zand? IJzer verroest en zand kan smelten)

Niet dat wij bang mogen zijn voor kennis en wetenschap die overal vragen durft stellen naar de werkelijkheid. Die bangheid en vrees leefde vooral

onder de clerus en geestelijke stand. Doordat Copernicus en later Galilei wél werkelijkheidsvragen durfden stellen, bracht dit de gevestigde orde in beroering.

Almacht en Absolute macht

Machtsuitoefening veronderstelt een heersende én een overheersende partij. Absolute macht is de macht die alle weerstand bij de overheerste partij weet te overwinnen. Dat is niet zo eenvoudig, want dit is eeuwenlang het grote probleem van de heersers geweest, gezien overheersten na korte of langere tijd altijd in opstand willen komen. Absolute macht lijkt te zijn, dat heersers de overheersten kunnen doden. De Schrift roept ons op daarvoor niet te vrezen. Zij kunnen wel het lichaam doden, maar niet onze geest. Wie zich als geloofsgetuige laat doden is deswege geen slappeling. Zo iemand weet zich geborgen en weet dat geen enkele macht hem van de hemelse Vader kan scheiden. Elohim alleen is de Opperste Gezaghebber, de Auctor, die de groei en het welzijn van Zijn kinderen bevordert.

Alle macht is relatief of betrekkelijk. Van Eén wordt gezegd dat Hij álle macht heeft in hemel en op aarde. Dat de wereldleiders erop uit zijn zoveel macht als maar mogelijk naar zich toe te trekken, toont de geschiedenis overduidelijk. Er zijn al verschillende wereldrijken geweest, en momenteel werken de Illuminati hard aan de Nieuwe Wereld Orde (Novus Ordo Seclorum). De machtsmiddelen die men vroeger ter beschikking had, zijn in onze ogen ouderwets. Momenteel heeft men nieuwe methoden ontwikkeld, via de elektronische revolutie, ICT en dergelijke, zodat men de mensheid op allerlei manieren kan knechten. Via Nucleaire- en andersoortige wapens meent men de absolute macht in handen te hebben. Cibitri is de naam van het atomaire priestergezelschap der wereldleiders. Ci = Council on foreign Relations van Rockefeller, Bi = de Bilderberggroep van Prins Bernhard/Rothschild, en Tri = de Trilateral Commission van Brezinsky. Zij hebben de wereld in tien machtsblokken verdeeld, die zullen resorteren onder de Antichrist.

Wij zien vanuit de Bijbel en geschiedenis de grote machtsconfrontatie in het verleden, heden en de toekomst. De boze machten en boze geesten, tegenover Jahweh en de goede geesten.

De grote confrontatie tijdens het Romeinse wereldrijk en de verschijning van Jesjoea, vond plaats voor Pilatus, de vertegenwoordiger van de wereldlijke macht. Pilatus beriep zich op zijn macht.

Johannes 19:10 Pilatus dan zeide tot Hem: Spreekt Gij tot mij niet? Weet Gij niet, dat ik macht heb U te kruisigen, en macht heb U los te laten?

11 Jezus antwoordde: Gij zoudt geen macht hebben tegen Mij, indien het u niet van boven gegeven ware; daarom die Mij aan u heeft overgeleverd, heeft groter zonde.

Pilatus had zijn macht ook van anderen ontvangen, van de keizer. Uiteindelijk zijn alle schepselen afhankelijk van onze Schepper, zelfs de keizer. Wij zien dat de wereldlijke macht faalde in het proces tegen Jesjoea. De onschuld van Jesjoea werd erkend, evenwel werd Hij overgegeven om gedood te worden. Juist hierdoor hebben de kwade machten hun eigen vonnis ondertekend. Wij lezen dan ook dat er slechts één rechthebbende is op alle macht in hemel en op aarde:

Mattheüs 28:18 En Jezus, bij hen komende, sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

Zijn optreden en spreken was niet gelijk de Farizeeën en Schriftgeleerden. Algemeen spreekt de clerus en politieke garde maar wat in de ruimte, inhoudsloze woorden, archaische geheimtaal, dubbelzinnig. Dat was bij Jesjoea niet het geval, wat tot verbazing leidde: *Marcus 1:22 En zij versloegen zich over Zijn leer; want Hij leerde hen, als machthebbende, en niet als de Schriftgeleerden.*

Dat is de macht van het echte, van de waarheid. De leugen en het bedrog heeft geen macht, is dubieus en zwak. De waarheid is sterk. Het goede zal overwinnen, want indien het kwade zou overwinnen, zou het daarna in zichzelf weer ten ondergaan.

De eeuwenlange strijd der geschiedenis komt neer op een onttroning der boze machten, totdat zij te niet zijn gedaan, zie *1 Corinthiërs 15:24 Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het Koninkrijk aan God en den Vader zal overgegeven hebben; wanneer Hij zal te niet gedaan hebben alle heerschappij, en alle macht en kracht.*

Dr. G.v.d.Brink (Lelystad) is gepromoveerd op een proefschrift over de almacht van God. Het is heel nuttig om dit boek te bestuderen.

El Shaddai is het Hebreeuwse woord voor de Godsnaam, vertaald als de Almachtige, dat wil zeggen de meest krachtige en heerser over alles. In het Grieks is het Pantokrator, hij die over alles regeert, Openbaring 11:17. Dat mensen worstelen met het bestaan van een Almachtige God is enigszins

begrijpelijk. Van jongs af aan is ons voorgehouden dat God Almachtig is. Maar waarom grijpt Hij dan niet in op kritieke momenten, vragen mensen zich dikwijls af. Had Hij het kwaad in de wereld niet kunnen tegenhouden? Voor velen lijkt God de grote Afwezige. Hoe dienen wij dan Zijn Almacht te verstaan?

Men spreekt in de theologie wel van de “onmededeelbare eigenschappen” van Elohim. Daaronder rangschikt men de almacht. De naam El Shaddai is vertaald als de Almachtige, Genesis 17:1. En de 12 artikelen des geloofs beginnen ermee: *Ik geloof in God de Vader, de Almachtige*, etc.

De almacht houdt niet in dat God álles zou kunnen. Hij kan niet liegen en of zichzelf verloochenen. Hij kan ook niet doen wat in onze menselijke fantasie kan worden bedacht. Hij kan wat Hij wil. Desnoods zou Hij uit stenen wel kinderen Abrahams kunnen verwekken, maar dat doet Hij niet, Mattheus 3:9. Hij is de alleen Machtige, de Machtige Eén, 1Timotheus 6:15.

Jesjoea erkent de Vader als een voor Hem hogere Macht, Zijn Meerdere. In de 12 artikelen des geloofs rept men slechts over deze éne eigenschap, de Almacht. Met deze geloofsgebelijdenis wilde de vroege kerk in de hellenistische wereld van vele goden de uniciteit en betrouwbaarheid van Elohim uitdrukken. De ouden zagen in Elohims Almacht Zijn leiding en zorg over hun leven. De almacht werd dan ook verbonden met het Vader-zijn. In de oorspronkelijke tekst van de 12 artikelen staat dan ook: “de almachtige Vader”.

Sjaddaj komt in het O.T. 48x voor, en is telkens vertaald door “Almachtige”. Wat echter de exacte betekenis van het woord sjaddaj is, is de vraag. Volgens oude joodse rabbijnen betekent het zoveel als: “Hij die altijd voldoende is (zelfgenoegzaam). Het Hebreeuwse sjad betekent moederborst. Alzo is het een God die ons liefheeft gelijk een moeder haar kind tegen haar borst drukt. De vertaling van het woord sjaddaj door almacht drukt dus niet de exacte betekenis ervan uit. Een betere vertaling ervan zou zijn: de Algenoegzame of de Weldadige. Dit wijst in ieder geval naar een liefdevolle God, die Zijn kinderen gelukkig wil maken, een gevende God. Hij gaf álles wat Hij had om ons te reinigen, in Zijn eigen Zoon, Johannes 3:6.

Abraham heeft iets van de betekenis van het woord sjaddaj leren verstaan in zijn leven, toen hij overlegde in zijn hart dat Elohim machtig was om Izaak aan hem terug te geven, zelfs nadat hij Izaak zou geofferd hebben, Hebréeën 11:18. Ook Jakob heeft er iets van verstaan, zie Genesis 43:14 en

49:25. De liefdevolle God is voor Zijn vijanden echter een wrekend God, Psalm 68:15, Joël 1:15.

Hoe het ook mag gaan in de wereld. Hoe de grootmachten zich ook mogen opmaken en alle wereldlijke macht in handen schijnen te hebben. Hoe zij zich ook bedienen van de modernste technologische ontwikkelingen om hun macht te vergroten. Wij dienen te vertrouwen op Hem die gezegd heeft ons niet te zullen verlaten en ons niet te zullen begeven. Gezien de ontwikkelingen wereldwijd gaan wij spoedig naar een ontknoping van machtsvertoon en machtsuitoefening, waarbij de aller modernste wapens ingezet zullen worden.

Wij mogen niet bezwijken van angst, maar zeggen met Psalm 7:17 *Ik zal den HEERE loven naar Zijn gerechtigheid, en den Naam des HEEREN, des Allerhoogsten, psalmzingen.*

Psalm 21:7 *Want de koning (wij) vertrouwt(en) op den HEERE, en door de goedertierenheid des Allerhoogsten zal hij (zullen wij) niet wankelen.*

En Psalm 91:1 *Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen.*

Psalm 93 berijmd:

Uw macht is groot,

Uw trouw zal nooit vergaan.

Al wat Gij ooit beloofd hebt zal bestaan

En het Zuid Afrikaanse volkslied:

Op Uw Almacht vast vertrouwend, etc.